

สามทศวรรษ ป.อินทปาลิต (บางแง่มุมในโลกส่วนตัว)

ปริญญา อินทปาลิต : เขียน

"ฮัลโหล - นี่ผมเองนะเปิด"

เสียงที่ดังมาตามสายโทรศัพท์ตอนเช้าวันพฤหัสบดี 3กัณยา ผมค้นเคยและจำได้แม่นยำว่าเจ้าของเสียงคือ **เริงไชย พุทธาโร** เพื่อนรักที่คบกันมานาน และเป็นผู้จัดประกายให้นักอ่านได้รู้จักชีวิตความเป็นมาของ ป.อินทปาลิต ด้วยหนังสือ **"ป.อินทปาลิต ชีวิตของคนชายฝัน"** ที่เขาค้นคว้าและเขียนขึ้นด้วยความวิริยะ จนต้องพิมพ์ซ้ำแล้วซ้ำอีกอย่างน่าทึ่ง

นอกจากนี้ เริงไชยยังเป็นผู้สนับสนุนให้ผมก้าวเข้าสู่ถนนหนังสือ จนผมสามารถเผยแพร่หน้าบนถนนสายนี้ได้ แม้จะอยู่ปลายๆ แถวของบรรดานักเขียนอันหลากหลาย ทำให้คนอ่านเห็นหน้าผม

ไม่ถนัดนัก แต่ก็กล่าวได้ว่าใน

วงวรรณกรรมนี้ พอจะมีงานเขียนของผมกระเสี้ยนกระสาวยูบ้าง

"ครับ - มีอะไรให้ผมรับใช้หรือครับ"

ผมกล่าวตามสไตล์เดิมๆ ที่มักใช้กับเพื่อนคนนี้ จนเป็นคำทักทายที่ซ้ำซากจำเจ

"ปีนี้ครบรอบ 30 ปี ลง ป." มีสเตอร์เริงไชยพูดจริงจังตามสไตล์ของตนเหมือนกัน คือหมอไม่ค่อยชอบพูดเล่นเหมือนผม "หนังสือกรุงเทพธุรกิจเขาจะทำสัปดาห์พิเศษให้ปู่คุณ ต๋ย -นิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ ก็เลยขอให้ผมเขียนเกร็ดเล็กๆ น้อยๆ ของลุง ป.ลงสัปดาห์นี้ ไอ้ผมก็เผลอรับปาก ทั้งๆ ที่ตัวเองงานยุ่งชิบโงง เลยอยากให้คุณช่วยเขียนแทนหน่อย ในฐานะหลานปู่..."

"ให้ผมเขียนแทน..."

ผมทวนคำด้วยเสียงแหลม พลังถามตนเองในใจว่าจะไหวรื้อ สหายรักเล่นบอกปบปับเช่นนี้ ดูข้าจะเอาสมองที่ไหนไปย้อนอดีตตั้ง 30 กว่าปีมาแล้วสมัยปู่ยังมีชีวิต เพราะสมองทุกวันนี้ก็ทึบตื้อด้วยพิษเศรษฐกิจและฤทธิ์ ไอ้เอ็มเอฟ จนชีวิตจะร่อแร่อยู่รอมร่อ แต่เพื่อมิให้เพื่อนหมั่นไส้จึงฟันกล่าวต่อ

"จะให้เขียนแนวไหนล่ะ งานเขียนลักษณะสัปดาห์สแก๊ปอะไรเนี่ย ผมไม่สันหัดวะ"

ความจริงแนวไหนผมก็ไม่สันหัดทั้งนั้นแหละครับ แต่จำต้องพูดออกตัวไว้ก่อน จะได้ไม่เสียเหลี่ยมลูกกำนัน

"คุณโทรไปคุยกับต๋ยละกัน ผมจะบอกเบอร์ให้ แต่ต้นฉบับต้องส่งวันที่ 12 กันยายนะ"

ผมเกือบจะทวนคำเรื่องส่งต้นฉบับด้วยเสียงแหลมอีกครั้ง เพราะเวลากระชั้นชิดเหลือเกิน แต่กลัวเพื่อนด่า เลยตั้งใจจดเลขหมายโทรศัพท์ที่เริงไชยบอกอย่างละเอียดยิบยังกะใส่ครกตำ คือ เบอร์กรุงเทพธุรกิจและเบอร์บ้านคุณนิรันดร์ศักดิ์

หลังจากติดต่อพูดคุยกับคุณนิรันดร์ศักดิ์ตอนบ่ายแก่ๆ วันเดียวกันแล้ว ทั้งคุณนิรันดร์ศักดิ์ บุญจันทร์ และ เริงไชย พุทธาโร คงไม่ทราบที่ผมต้องนั่งกุมขมับอยู่หลายชั่วโมง นี่ก็ไม่ออกกว่าจะเขียนอะไร ในที่สุดจึงตัดสินใจรื้อยามความจำเกี่ยวกับปู่ออกมาเปิดดูอีกครั้ง...

...

รณยนต์คันสุดท้ายของ ป.อินทปาลิต